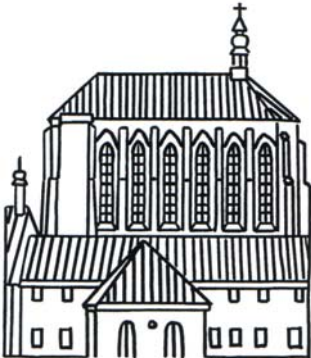

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

**Zvláštní číslo k blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků
13. říjen 2012**

Milí farníci a ostatní čtenáři Sněženky,

určitě jste si všimli, kolik přichází do našeho kostela lidí z celého světa. Často se pokouším s nimi dohovorit. Vždy jsou nadšeni z architektury kostela a i z atmosféry, kterou tady prožívají. Kromě cizinců sem přicházejí i lidé, které moc na bohoslužbách nevidíme, ale které táhne sakrální prostředí a touha být v tichu před Pánem. Píší to, abychom si uvědomili a přiznali, že přece takové prostředí musí být něčím dané. Tak jako v každém kostele je i tady přítomnost Pána Ježíše v Eucharistii. Na rozdíl od mnoha jiných kostelů však zde máme ještě jednu vzácnost: hrob mučedníků. Papež Benedikt XVI. podepsal letos na jaře dekret jejich blahořečení. Slavnostní beatifikace se bude konat v sobotu 13. října 2012 v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Umučení bratří jsou pohřbeni v našem kostele již čtyři

staletí a za blahoslavené budou prohlášeni za svůj život v tu chvíli, kdy zemřeli (15. 2. 1611). Během čtyř staletí po jejich smrti jim už nepřibyla žádná zásluha. Mohli bychom říci, že už tehdy byli blahoslaveni. Teď to bude pouze slavnostně prohlášeno. Můžeme tedy přijmout, že umučení bratři a jejich přimluva, vliv - tady působí celou dobu. Je spravedlivé a dobré, že se i my snažíme tento posvátný vztah vzít v úvahu a usilujeme o docenění jejich vlivu pro náš kostel, pro církev v našem hlavním městě, v naší zemi i na celém světě.

Tertulián nás učí, že *krev mučedníků je semenem nových křesťanů* a Pán Ježíš říká, že *nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život*. To je tedy první a snad nejdůležitější význam těchto mučedníků. Prokázali největší míru lásky a zanechali ji v zemi, kam vlastně přišli na misie. Jejich láska zahrnuje nejen lidi na Novém Městě pražském, ale také jejich vlastní rodiny a národy, ze kterých přišli, nebo i všechny, kdo sem doposud přicházejí. Jejich mučednický význam však byl tím posledním potvrzením jejich odhodlání zasvětit život Kristu.

Nedlouho před příchodem bratří do Prahy viděl jejich generální ministr kostel Panny Marie Sněžné jako ruinu. Františkáni nesou dědictví povolání sv. Františka, kterého Kristus oslovil z kříže slovy: „*Františku, jdi a oprav můj dům, který se rozpadá*“, proto i ministr pocítil touhu naplnit Kristovo přání i na této stavbě. Je tady další význam bratří, kteří přijali výzvu svého ministra a mocí poslušnosti se i na ně vztahuje naplnění přání Spasitele. Stejně jako v době sv. Františka se však ukázalo, že přání se netýká jen stavby, ale celé Kristovy církve tolik zraněné v době, kdy Pán bratry povolal.

Dalším přínosem pro celou církev je jejich poddajnost Kristovu vedení. Přišli sem opravit dům a svým klidným společným životem a vytrvalostí v těžkých chvílích ovlivnili vzájemnost a laskavost potřebnou pro mezilidské vztahy. Ani nedokážeme odhadnout dosah takové poslušnosti. Víme, že v době Kristově stačila ochota chlapce poskytnout pár chlebů a ryby, a Pán tím nasýtil celý zástup. Jednou teprve poznáme, co Pán učinil s ochotou těchto bratří.

Další službu církvi i všem lidem prokázali bratři prožíváním chudoby misijní komunity. Neměli zde žádné zázemí. I sestry paulínky jsou již v Praze déle než byli bratři. Protože se soustředili na obnovu kostela, můžeme předpokládat, že s místními lidmi nestihli navázat taková přátelství, jak tomu třeba bylo v případě minoritů u sv. Jakuba, které místní lidé různých vyznání ochránili. Takovou situaci znají misionáři, kteří jsou v cizím prostředí, kde spoléhají pouze na Pána. Toto zjištění nás vede i k úvaze, že dobré zázemí je větší bohatství, než prostředky pro stavbu kostela. Hmotné prostředky byly spíše lákadlem pro loupežný dav, ale věrné přátelství nikdo neuloupí.

Již jsem vzpomněl sestry paulínky, protože jejich komunita připomíná komunitu našich bratří mučedníků. Rozdíl je v tom, že z některých národů bylo

i více bratří, kdežto paulínky mají z každého národa zatím jednu zástupkyni. Ostatně i činnost této mnohonárodnostní komunity v blízkosti hrobu těchto mučedníků je možné vnímat jako jejich odkaz.

Podobně je tomuto místu posvěcenému krví blízká ekumenická vzájemnost, snaha o to co spojuje, ne co rozděluje. Všechna ekumenická setkání, ať už ta na začátku roku nebo spojená s turistikou, často neočekávaná ale srdečná, jsou odkazem synů svatého Františka, který v každém člověku a dokonce v každém tvorů viděl bratra, tedy dar od Boha. V této souvislosti připomínám jednoho vyznavače islámu, který se nedávno na nádvoří našeho kostela chodil modlit v předepsaných hodinách. Zdá se, že i oslovení srdcí lidí je ovlivněno přítomností zvláštní protekce těchto bratří.

Pro mučedníky bylo území našeho kostela místem poprav. Před nimi se zde odehrálo mnoho krvavých událostí. Jejich smrtí však se toto místo změnilo v oázu klidu, kam chodí maminky krmit malé děti, kam si turisté i obyvatelé Prahy chodí odpočinout a zakusit trochu Pokoje a Dobra, které tito synové sv. Františka přinesli a svou smrtí trvale spojili s tímto místem. Dokonce se zdá, že se Pokoj a Dobro z tohoto místa může šířit, pokud ho pouze konzumně nepřijímáme, ale bereme ho i jako výzvu pro všechna místa, kam nás Pán pošle.

Vůbec si nemyslím, že by mohl úvodník naší Sněženky obsáhnout celý význam našich umučených spolubratrů a toho, jak se na nich projevila Boží milost. Kéž by tyto věty byly alespoň výzvou k náhledu na to, co vidíme pouze srdcem, když naše oči jsou příliš zatížené dědičným hříchem. Přeji vám Pokoj a Dobro od Pána, Pokoj a Dobro, který žili a přinášeli naši bratří, Pokoj a Dobro, které jsou vbudovány do stavby tohoto kostela i do stavby Kristovy církve, zavlažované krví mučedníků.

menší bratr Antonín

Zavraždění Čtrnácti pražských mučedníků

Na konci ledna 1611 pozval do Čech Rudolf II. vojsko pasovského arciknížete Leopolda. Vpádu Pasovských muselo čelit české stavovské vojsko, které jim nakonec znemožnilo ovládnout Prahu a rozprášilo je. Na vpádu Pasovských neměli vinu katolíci, naopak jejich čelní představitelé včetně papežského nuncia a kancléře království Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkovic čelili dvorským pletichám, které invazi předcházely. Přesto se však rozšířila dezinformace, jako by strůjci vpádu byli katolíci a kláštery měly být místem pro úkryt zbraní a pasovských jezdců. Lid, který se seběhl i z pražského okolí na obranu Prahy po domácku ozbrojený, se tak nakonec obrátil proti klášterům. Na Karlově v klášteře augustiniánů byl zavražděn opat, převor a klášterní bratr.

Na obranu minoritů u sv. Jakuba se postavili řezníci se sekerami, ač byli luterského vyznání. Jezuitský klášter zachránilo stavovské vojsko. Nejhůře se vedlo františkánům u Panny Marie Sněžné.

V osudné úterý 15. února 1611 nařídil P. Bedřich Bachstein, vikář františkánského kláštera, aby nikdo areál neopouštěl. Kolem 11. hodiny dopoledne obklopilo klášter i kostel asi 700 ozbrojených lidí, převážně městské spodiny. Jejich vůdcem byl berounský měšťan a dobrodruh Matouš Hovorčovský z Kolivé Hory. Protože kostel byl po skončení mše svaté otevřen, vtrhla početná skupina útočníků nejprve do chrámu. Zde krutým způsobem zabila dva kněze a bratra laika. Kněz Jan Martinez, rodem Španěl, byl usmrčen ve chvíli, kdy se snažil odnést do bezpečí ciborium s Nejsvětější svátostí oltární. Ačkoliv do posledního dechu chránil Eucharistii vlastním tělem, došlo nakonec k jejímu zneuctění. Další kněz Bartoloměj Dalmasoni, Ital, byl zabit, když vycházel ze zpovědnice v dnešní kapli sv. Michaela, tehdy zasvěcené Panně Marii. V přilehlých prostorách byl pak zabit pomocný sakristán, laik Jan Rode, rovněž Ital, který hledal útočiště v depozitáři sakristie.

Ozbrojený dav, který zaměřil pozornost na klášter, se setkal s vážnou překážkou: brána vedoucí do kláštera z prostranství před kostelem byla uzavřena a celou hodinu odolávala náporu útočníků. Když byla konečně rozbita a vyvrácena, našli vetřelci v samotném klášteře čtyři řeholníky, které zavraždili. Nejprve bratra Kryštofa, původem Holanďana, staršího kuchaře, který přicházel ze dvora a nesl dřevo do kuchyně, dále klerika Klementa ze Švábska, který připravoval na stoly a vyšel z jídelny do ambitu, potom v prvním poschodí jáhna Jeronýma z Arese, Itala z Milána, který se s rozepjatýma rukama modlil před oltáříkem Panny Marie Pomocné, a konečně v klášterní nemocnici kněze Šimona, Francouze, který byl na lůžku, protože byl už krátce předtím zraněn venku násilníky.

Po delší době objevili útočníci schody z horního patra ambitu na klášterní půdu. Tam se uchýlil vikář kláštera zmíněný P. Bedřich Bachstein, který zastupoval nepřítomného kvardiána Jiljího Smouta, Belgičana, který byl na služebních cestách. Jako zástupce představeného měl P. Bedřich za mladé bratry odpovědnost zakotvenou v řeholi. Proto se snažil odvést je do relativního bezpečí. Nakonec byl Bedřich usmrčen spolu s řeholním bratrem, mladším kuchařem Emanuele, který patrně pocházel ze země Koruny české, a dvěma novici Janem, kandidátem bohosloví, a Antonínem, pomocníkem v kuchyni. Oba byli patrně rovněž ze země Koruny české. Mrtvolky těchto čtyř řeholníků byly svrženy otvorem v klenbě na dlažbu kostela a dopadly doprostřed chrámu. Pronásledovatelé nakonec pronikli i do věžičky, která se tyčila nad kostelní střechou. Tam se s dovolením představeného uchýlili tři řeholní bratři: podjáhen Kašpar Daverio, Ital, klerik Jakub, Němec

z Augsburgu, a bratr Didak Jan, krejčí, o němž se neví, odkud pocházel. Všichni tři byli usmrceni a jejich mrtvá těla byla shozena po příkré střeše do nádvoří, kde byla nabodána na kopí.

Kostel i klášter byly vetřelci zpustošeny, liturgické předměty a oděvy zneuctěny, zničeny cenné dokumenty a před vykradením nebyly ušetřeny ani hrobky zemřelých. Obnažená a zohavená těla povražděných řeholníků zůstala pohozena a nepohřbena od úterý až do soboty. Tehdy pečí dvou šlechticů paní Maxmiliány, manželky pana purkrabího Adama ze Šternberka, a paní Anny, vdovy po panu Janu Jindřichovi z Písnice a na Schoenbachu, královském vicekancléři, a za pomoci rodinných příslušníků a dvou měšťanů byla těla ošetřena a uložena bez rakví přímo do hlíny v klášterním dolním ambitu blízko brány. V dubnu 1611 bylo z rozkazu staroměstského práva odsouzeno k smrti 14 vrahů a již v říjnu toho roku byl klášter opět obsazen františkány.

P. Petr Alcantara Houška, OFM

Rytina plnění u Panny Marie Sněžné roku 1611

Čtrnáct umučených bratří

Kněží

Bedřich Bachstein	vikář kláštera, český kazatel původem z Pěnné u Jindřichova Hradce (věk asi 50 let)
Jan Martinez	Španěl, sakristán (asi 40 let)
Šimon	Francouz, sběratel almužny (asi 30 let)
Bartoloměj Dalmasoni	Ital z Ponte San Pietro u Bergama, měl na starosti obnovu kostela a kláštera

Klerici studující bohosloví

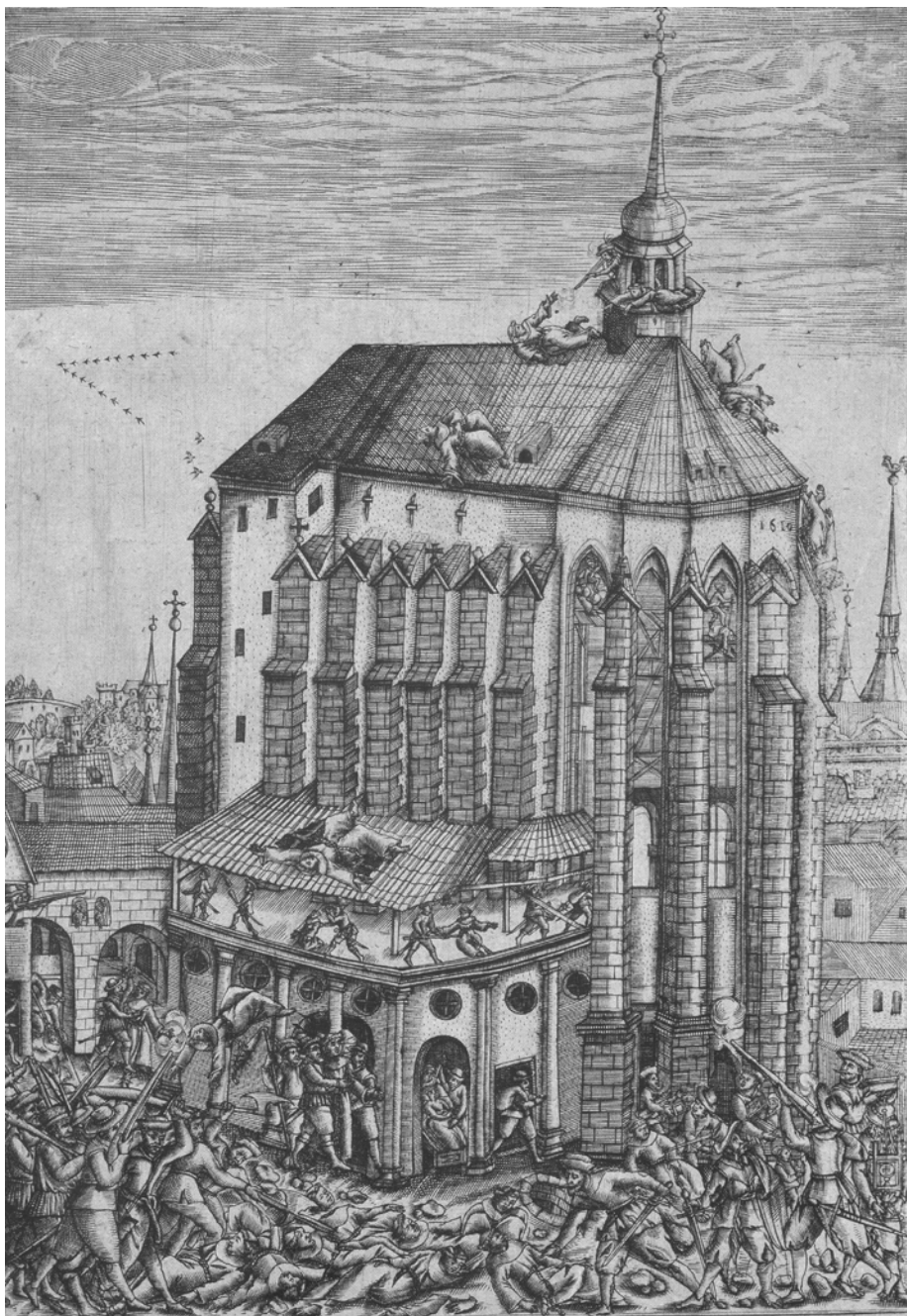
Jeroným, hrabě z Arese	Ital z Milána, jáhen (asi 24 let)
Kašpar Daverio z Bosto u Varese	Ital, podjáhen (27 let)
Jakub z Augsburgu	Němec, minorita s dočasnými sliby (18-20 let)
Klement ze Švábska	Němec, minorita s dočasnými sliby (18-20 let)

Bratři laici

Křištof Zeld	Holand'an, starší kuchař (asi 70 let)
Didak Jan	krejčí, vlast neudána, pocházel tedy patrně ze země Koruny české (30-40 let)
Jan Rode	Ital z Monte Piano u Brescie, zahradník a pomocný sakristán (asi 30 let)
Emanuel	mladší kuchař, patrně ze země Koruny české (asi 30 let)

Novicové

Jan	kandidát bohosloví, patrně ze země Koruny české (asi 18 let)
Antonín	pomocník v kuchyni, patrně ze země Koruny české (18-20 let)

Rytina plenění u Panny Marie Sněžné roku 1611

Zpravodaj farnosti u Panny Marie Sněžné v Praze – Čtrnáct pražských mučedníků

Doprovodný program blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků

Při přípravě blahořečení jsme si byli od počátku vědomi, že samotná událost vpádu pasovských vojsk do Prahy i zabití našich čtrnácti bratří (stejně jako několika dalších řeholníků v jiných klášterech) není v povědomí ani českých katolíků, ani širší veřejnosti příliš známá. A že tedy naším prvořadým úkolem je umučené bratry, tj. jejich život i smrt u Panny Marie Sněžné, pravdivě a vyváženě představit v duchovním, historickém a kulturním rozměru církvi i společnosti. Proto jsme se rozhodli připravit širší doprovodný program, jehož prostřednictvím bychom se toho pokusili dosáhnout.

za přípravný tým br. Regalát OFM a Amáta

22. září Farní odpoledne, Lucián pro děti

Duchovní promluva, rozjímání, sdílení, mše sv. Program bude upřesněn.

24. a 25. září Odborná konference Čtrnáct pražských mučedníků v kontextu sklonku vlády Rudolfa II. pořádaná ve spolupráci s KTF UK v Praze

Konference bude mít teologickou, historickou a uměnovědnou část, příspěvky přislíbili odborníci z různých českých a moravských vědeckých a akademických institucí.

Program podrobně:

Po 24. 9. odpoledne panelová diskuse na téma konference (*v refektáři kláštera*)

večer vernisáž obnovené historické výstavy **Čtrnáct pražských mučedníků** (*v ambitu kláštera*)

Út 25. 9. vlastní konference, tj. konferenční příspěvky v jednotlivých tematických blocích + diskuse (*KTF UK, Thákurova 6, Praha 6*)

25. 9. - 25. 11. Výstava Čtrnáct pražských mučedníků (*ambit kláštera*)

Obnovená a koncepčně upravená historická výstava, která nejenom přinese zásadní informace o historické události, ale také zprostředkuje prožitek toho, co se na masopustní úterý L. P. 1611 v Praze, a zejména v konventu u Panny Marie Sněžné, odehrálo. Na úpravě výstavního konceptu se autorsky podílí Vilém Kabzan. Výstava se koná za finanční podpory MČ Praha 1.

4. - 12. října

Novéna ke Čtrnácti pražským mučedníkům

V předstihu před blahorečením bude vydána novéna, na jejímž vzniku se podílela řada bratří františkánské provincie. Na blahorečení se tak budou moci duchovně připravit všichni věřící, kteří budou mít zájem, ať už soukromě doma nebo v různých společenstvích.

Ve farnosti P. Marie Sněžné bude mít novéna specifickou podobu:

Novéna začne slavností sv. Františka, kdy s námi budou tradičně slavit liturgii bratří dominikáni, jejichž komunita byla onoho 15. února 1611 ohrožována rozlíceným davem také. Slavnost bude mít obvyklou podobu včetně společného setkání s občerstvením v refektáři.

Na každý další den novény zveme k nám ke společnému slavení večerní mše sv. ty farnosti, kterých se zloba davu v únoru 1611 také nějak dotkla. Pozvání obdrželi: staroměstští minorité (tehdy ochránění řeznickým cechem), Akademická farnost u Nejsvětějšího Salvátora (tehdy jezuité), břevnovští benediktini (zástupci za benediktiny v Emauzích), malostranští augustiniáni (zástupci za tehdejší augustiniány na Karlově) apod. Rádi bychom, aby kněží těchto farností, kteří budou hlavními celebranty, přišli spolu se svými ministranty a farníky. Kromě toho se bude po mši sv. po dnech střídat buď slavnostní nešpory (ve speciálně připravené formě) nebo koncert duchovní hudby.

Novéna skončí v pátek 12. 10. 2012.

12. – 14. října

HLAVNÍ OSLAVY BLAHOŘEČENÍ

Doprovodný kulturní program v těchto dnech se koná pod záštitou radního hl. m. Prahy pro kulturu, památkovou péči etc., pana Ing. Václava Novotného.

Program podrobně:

Pá 12. 10. ve 20:00

hudebně-výtvarná performance: hrají **Clarinet Factory a Alan Vitouš** (percuse), výtvarně-světelný doprovod **Petr Nikl** (*v kostele*)

So 13. 10. dopoledne

slavnostní mše sv., při níž bude blahorečeno Čtrnáct pražských mučedníků,

hlavní celebrant kardinál Angelo Amato,
prefekt Kongregace pro svatořečení
(*katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha*)

odpoledne

možnost návštěvy výstavy (*ambit kláštera*)
komentovaná prohlídka kláštera a kostela
(*klášter a kostel*)

večer cca v 19 hod. koncert skupiny **Hradišťan** (*v kostele*) - *nebude večerní mše sv.*

Ne 14. 10. v 10:00 **slavnostní mše sv., na jejímž závěru bude nádvoří kostela dedikováno Čtrnácti pražským mučedníkům**, hl. celebrant br. José Rodríguez Carballo OFM, generální ministr (*kostel*) - *bude to jediná mše sv. dopoledne*

Ne 21. 10. 20:00 h **Literárně-hudební pásmo**
Svá roucha prali v krvi Beránkově

Pásmo o umučení františkánů u Panny Marie Sněžné v Praze napsal Tomáš Vondrovic, varhanní doprovod Přemek Kšica (*v kostele*).

28. 11. - 10. 1. 2013 **Výstava *Vnitřní svět***
(výstavní síň Rakouského kulturního fóra)

Ústředním tématem intimní výstavy bude Ten, který naplňuje, oživuje a sám sebou také tvoří vnitřní svět každého člověka - samotný Kristus. A protože on je stejný včera, dnes, i na věky, můžeme jeho vniternou blízkost člověku nazírat ve věcech starých i nových. Výstava bude pojata jako dialog mezi historickými liturgickými předměty ve vlastnictví Provincie bratří františkánů (= tajemství Eucharistie) a moderní duchovní výtvarnou tvorbu - dílem Radka Brože.

Út 6. 11. v 19:19 vernisáž výstavy (*refektář kláštera*)

Stavební úpravy v klášteře a kostele

Jistě jste už zaregistrovali, že v průběhu letních prázdnin je uzavřena kaple sv. Michala, čímž se trochu zkomplikovalo čekání na svátost smíření při zpovědňi pohotovosti. Tato změna také souvisí s připravovaným blahořečením, neboť na velké události se připravují nejen lidé, ale i místa a stavby.

Vzhledem k tomu, že kaple sv. Michala, v níž jsou

uloženy tělesné ostatky umučených bratří, bude na podzim v centru pozornosti, přistoupili jsme po nutných průzkumech, projektování a projednávání s příslušnými úřady k následujícím úpravám:

- jsou provedeny nové elektrorozvody, a to jak pro osvětlení, tak pro topení;
- kaple bude nově vymalována;
- budou odstraněny lavice v zadní části na levé straně (při pohledu na oltář), které do inventáře kaple nepatří;
- před prostředním bočním oltářem sv. Františka bude repasováno podium a před oltář budou v příštím roce pořízeny nové lavice;
- před oltářem sv. Petra z Alkantary, jehož odborné restaurování právě probíhá, budou umístěny nové stupně a podium s upraveným tvarem tak, aby do prostoru dobře zapadly - prostor před oltářem zůstane trvale volný, aby zde, v místě uložení relikvií, se mohli pohodlně a důstojně modlit poutníci, případně sloužit mše sv.; tento prostor může být také při nedělních mších pro rodiny s dětmi využit k parkování kočárků;
- na podzim před topnou sezónou bude do lavic instalováno nové topení - úsporné a efektivní zároveň: budou to totiž vyhřívané dečky/sedáky, na nichž se bude přímo sedět.

Kromě kaple zasáhly stavební práce i klášter, a to dokonce už na jaře. Zde prochází rehabilitací velký refektář, kde také byly provedeny kompletně nové elektrorozvody pro osvětlení, ozvučení i internet a byla už instalována nová osvětlovací tělesa. Refektář byl na základě restaurátorského průzkumu nově vymalován a nyní ho už jen čeká oprava a repase parketové podlahy. Současně také probíhá restaurování dřevěného obkladu stěn a lektoria, které bude dokončeno na konci prázdnin, a restaurování kamenných ostění barokních dveří. Dveře samotné si však na své restaurování musí počkat do příštího roku.

Podobně se také v současnosti pracuje ve vstupním vestibulu z Františkánské zahrady (před vstupy do velkého i malého refektáře), které také bude opatřeno novým osvětlením (vč. rozvodů), bude zde položena nová dlažba, prostor bude vymalován a v příštím

roce bude provedeno zateplení obou vstupů (ze zahrady a do rajského dvora) zdvojenými dveřmi.

Poslední úprava se týká hygienického zázemí refektáře, které doposud bylo velkou bolestí i ostudou kláštera. V příčném traktu, který na refektář navazuje, a který nebyl v posledních letech využíván, byly vybudovány nové toalety v potřebném množství.

I když tyto zásahy nejsou v zásadě nijak složité, přeci potřebují souhru více profesí. A protože čas máme velmi přísně vymezený, prosím všechny o duchovní podporu, abychom bez úhony a včas všechny potřebné práce dokončili.

s díky Amáta M. Wenzlová, správce

Varhany v kapli sv. Michala

Jistě se všichni shodneme, že cílem nás všech je úsilí o to, aby liturgie, k jejímuž slavení se v našem chrámu scházíme, byla co nejdůstojnější, aby nás naplňovala a povznášela. Liturgická hudba, jakožto integrální součást liturgie, má nemalý podíl na kvalitě liturgického konání. Významnou úlohu mají v liturgii varhany. Dovolím si uvést citaci z Konstituce o posvátné liturgii

z Dokumentů II. vatikánského koncilu: „Píšťalové varhany at' jsou v latinské církvi ve velké úctě jako tradiční hudební nástroj. Jejich zvuk dovede dodat církevním obřadům podivuhodný lesk a mocně povznést mysl k Bohu a k vyššímu světu.“

V posledních několika letech můžete sledovat projekt, jehož cílem je stavba nových varhan pro kapli svatého Michala. Po dlouhém řízení se podařilo dojít k bodu, kdy bylo konečně možné dosavadní, potřebám kaple značně nevyhovující, nástroj vystěhovat. Nyní v letním období bude kaple opatřena novou elektroinstalací, novým osvětlením a rovněž bude nově vymalována. Tyto úpravy je třeba vykonat i v prostoru výklenku, kde stávaly dosavadní

Návrh nových varhan pro kapli sv. Michala

varhany. Je tedy velmi dobře, že tyto varhany mohly být podle již dřívějšího plánu přesunuty do Hájků u Prahy. Zde píšťalový nástroj kdysi stával, za minulého režimu však zanikl. Je tedy též dobře, že alespoň nějaký píšťalový nástroj bude pro poutní liturgie k dispozici.

Prostředky pro stavbu nových varhan se zatím nedaří shromažďovat v takovém rozsahu, aby realizace projektu byla na dohled. Vystala tedy otázka, jak řešit v kapli sv. Michala hudební doprovod liturgie, dokud nebude projekt uskutečněn. Jsem rád, že vás touto cestou mohu informovat o pozitivním řešení nastalé situace. Na konci června se nám s kolegou Janem Příbylem podařilo obstarat za symbolickou cenu malé varhany z Německa. Jedná se o nástroj postavený v roce 1966 varhanářskou firmou Walcker z Ludwigsburgu. Varhany byly používány pouze jednou týdně v jisté evangelické modlitebně. Jsou tedy téměř neopotřebené, v dobrém technickém stavu, mají jeden manuál a pedál, celkem sedm znějících rejstříků. Zatím jsou uskladněny v kapli Panny Marie Pasovské, do kaple sv. Michala by měly být instalovány koncem srpna.

Mám radost a spolu se mnou všichni kolegové varhaníci, že v nejbližších letech nebude pro doprovod liturgií v kapli zapotřebí používat žádný provizorní, nedůstojný elektronický nástroj. Věřím, že přirozená krása zvuku píšťalových varhan přispěje k povznesení liturgického konání. Zároveň bych byl rád, aby toto řešení nebylo vnímáno jako trvalé. Stále směřujeme ke stavbě nového nástroje, ten by měl být výrazně větší, měl by svým zvukem prostor kaple dostatečně naplnit, měl by být rovněž značným přínosem v rovině výtvarně-estetické. Konstrukce skříně nových varhan by měla opět umožnit přístup na kazatelnu v hlavní chrámové lodi.

Závěrem velmi děkuji za všechny varhaníky, farnost i klášter vám všem, kteří jste doposud projekt stavby nových varhan podpořili. Věřím, že se v brzké době realizace tohoto projektu dočkáme.

Přemysl Kšica

Koncerty vážné hudby

Rád bych vás také informoval o připravovaných koncertech vážné hudby v souvislosti s očekávaným blahorečením čtrnácti umučených bratří. Mělo by se jednat o termíny 6., 7. a 9. října 2012.

Na těchto koncertech by měla vystoupit renomovaná hudební tělesa, mimo jiné Stamicovo kvarteto či Pražský katedrální sbor. Bližší informace budou v čas zveřejněny.

Přemysl Kšica

Vyzdvižení ostatků Čtrnácti pražských mučedníků a archeologický průzkum v místě jejich hrobu

Za značného zájmu tuzemských médií došlo ve středu 11. července 2012 v našem kostele k mimořádné události: ze svého místa pod oltární menzou sv. Petra z Alkantary v kapli sv. Michala byla po 335 letech vyzdvižena a otevřena truhla s kosterními pozůstatky Čtrnácti pražských mučedníků. Vyzdvižení ostatků bylo iniciováno blížícím se blahořečením těchto bratří, které se uskuteční 13. října letošního roku v pražské katedrále.

Truhla s kosterními pozůstatky Čtrnácti pražských mučedníků

Pro vyzdvižení a ohledání ostatků byla naším arcibiskupem, kardinálem Dominikem Dukou, ustanovena komise, jejímiž členy jsou: Jan Matějka, emer. děkan Metropolitní kapituly u sv. Víta, Petr Velemínský, vedoucí antropologického odd. Národního muzea v Praze, Vítězslav Kuželka, kurátor antropologického odd. Národního muzea v Praze, Petr Regalát Beneš OFM, člen konventu Panny Marie Sněžné a Vladimír Kelnar, probošt kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi a kanovník Metropolitní kapituly u sv. Víta. Zástupcem nepřítomného provinciála Jeronýma F. Jurky OFM byl bratr Jakub František Sadílek OFM.

Ostatky se nacházely v dubové truhle o rozměrech cca 1 x 1,1 x 0,37 m, s pevně přitlučeným víkem, na němž byla připevněna kovová destička

s nápisem. V truhle byla mezi kosterními pozůstatky uložena olověná schránka s autenticou, která bude muset být restaurátorsky ošetřena. Na základě přání a záměrů otce arcibiskupa, které komisi tlumočil prof. Matějka, byly vyzdvížené ostatky převezeny do Antropologického odd. Národního muzea v Praze k podrobnému průzkumu, který potrvá do konce září 2012.

Komise se také vyslovila pro konání archeologického průzkumu, který by prověřil statické poměry hrobového místa a mohl by uvést kosterní nález z truhly do širších souvislostí. Vzhledem k tomu, že se v průběhu stavebních úprav prováděných v současnosti v kapli také ukázalo, že bude třeba zasáhnout pod podlahu (což projekt nepředpokládal), stavba sama vyžadovala záchranný archeologický výzkum. Tento výzkum byl obratem dojedнан s vedoucím Odboru archeologie Národního památkového ústavu v Praze, PhDr. Jaroslavem Podliskou, a za jeho vedení proběhl ve dnech 30. 7. - 2. 8. 2012.

Fotografie, které dokumentují tyto události, pořídila Michaela Antušková a jejich výběr si můžete prohlédnout na nástěnce při vstupu na nádvoří kostela.

V současnosti se připravuje návrh pro novou truhlu-relikviář, v níž by byly ostatky čtrnácti umučených bratří nesený při beatifikačním průvodu a posléze také uloženy zpět pod oltář sv. Petra z Alkantary v kapli sv. Michala.

Amáta M. Wenzlová

Otevření truhly s ostatky Čtrnácti pražských mučedníků

Program oslav blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků

24. a 25. 9. Odborná konference *Čtrnáct pražských mučedníků v kontextu sklonku vlády Rudolfa II. (klášter, KFT UK)*
25. 9. - 25. 11. Výstava *Čtrnáct pražských mučedníků (ambit kláštera)*
4. - 12. 10. Nověna ke Čtrnácti pražským mučedníkům

12. – 14. října HLAVNÍ OSLAVY BLAHOŘEČENÍ

- Pá 12. 10. večer hudebně-výtvarná performance (*kostel P. M. Sněžné*)
- So 13. 10.
dopoledne **slavnostní mše sv., při níž bude blahořečeno Čtrnáct pražských mučedníků**, (*katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha*)
odpoledne možnost návštěvy výstavy (*ambit kláštera*)
večer komentovaná prohlídka kláštera a kostela
koncert skupiny Hradišťan (*v kostele*)
- Ne 14. 10. v 10:00 slavnostní mše sv., na jejímž závěru bude nádvoří kostela dedikováno Čtrnácti pražským mučedníkům (*kostel Panny Marie Sněžné*)

-
- Ne 21. 10. 20:00 Literárně-hudební pásmo *Svá roucha prali v krvi Beránkové* (*v kostele*)

6. 11. – 7. 1. 2013 Výstava *Vnitřní svět (Rakouské kulturní fórum)*

Podrobný program naleznete uvnitř zpravodaje.

Program se bude upřesňovat, sledujte prosím nástěnky a internet.

Další informace můžete získat v knize:

Klement Minařík OFM / Petr Regalát Beneš OFM: *Pražští mučedníci*
Knihu zakoupíte v knihkupectví Paulínky na nádvoří kostela P. Marie Sněžné nebo na www.paulinky.cz.

Informace na internetu: www.pragamartyres.eu

Kontaktní adresa: Provincie bratří františkánů

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 490 350 E-mail: praha@ofm.cz, curia@ofm.cz

Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Neprodejné. Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.